

Ahtiaiset Kauhajoen avaralla lakeudella

Eteläpohjalaisesta Kauhajoen pitäjstä tuli uusi koti monelle metsäpirttiläiselle talvisodan päätyttyä. Osa siirtyi myöhemmin, vuoden 1945 jälkeen etelämmäs, mutta moni myös asettui pysyvästi lakeuksille ja nevojen laitamille elämäänsä jatkamaan.

Lokalahdella syntyneelle 50-luvun lapselle Metsäpirtti ja Kauhajoki olivat yhtä arvoituksellisia paikkoja. Aikuisten salakieltä jostain toisesta paikasta yhtä kaukana.

Metsäpirtin Ahtiaisten sukukokous Kauhajoella syyskuussa valaisi Kauhajoen aikaa ainakin itselleni. Ja asuuhan siellä edelleen lukuisia sukuun kuuluvia. Se selvisi viimeistään siinä vaiheessa, kun Tarmo Ahtiainen ajelutti meitä kauempaa tulleita noin

puolentoista tunnin ajan ympäri laajaa eteläpohjalaista pitäjää. Perässä toisella pikkubussilla seurasi Risto Ahtiaisen johtama joukko, joten olihan meitä koossa kolmisenkymmentä kiertämässä noita toisille päivittäisen tuttuja, toisille aivan uusia maisemia.

Sukukokouksen alkajaisiksi tehty noin 35 kilometrin kiertoajelu aloitettiin aseman seudulta, minne Rantasalmen ja Pieksämäen seudun evakkojunat toivat suvun jäseniä talvisodan jälkeen.

Kauhajoen, nykyisen 14.000 asukkaan kaupungin, keskusta on väljä. Pienteollisuuden ja liik-

*Tarmo
oppaana kohti
Kokonkylää.*

keiden reunustamaa raittia tuntui riittävän määrättömiin. Sitten käännyttiin tasaiselle pellolle, jota sitäkin tuntui riittävän ja riittävän.

Suuntana olivat Kokonkylä ja Jokimaa, ja matkan varrelta Tarmo nimesi tuon tuostakin taloja ja niiden tutunnimisiä rakentajia ja asukkaita. Ja nähtiin Karjalankatu, joka on yhä edelleen Kauhajoen kaupungin ainoa katu. Muita raitteja ei ole kaduiksi nimetty.

Teiden varsille sotavuosina nousseet rintamamiestalot ovat nyt pihakoivujen katveessa ja puutarhojen ympäröimiä. Monet Ahtiaisten ja muiden metsäpirttiläisten aikanaan rakentamista taloista ovat vaihtaneet omistajaa, joku on purettukin, mutta toisia on laajennettu ja ne ovat siirtyneet сувussa seuraaville polville.

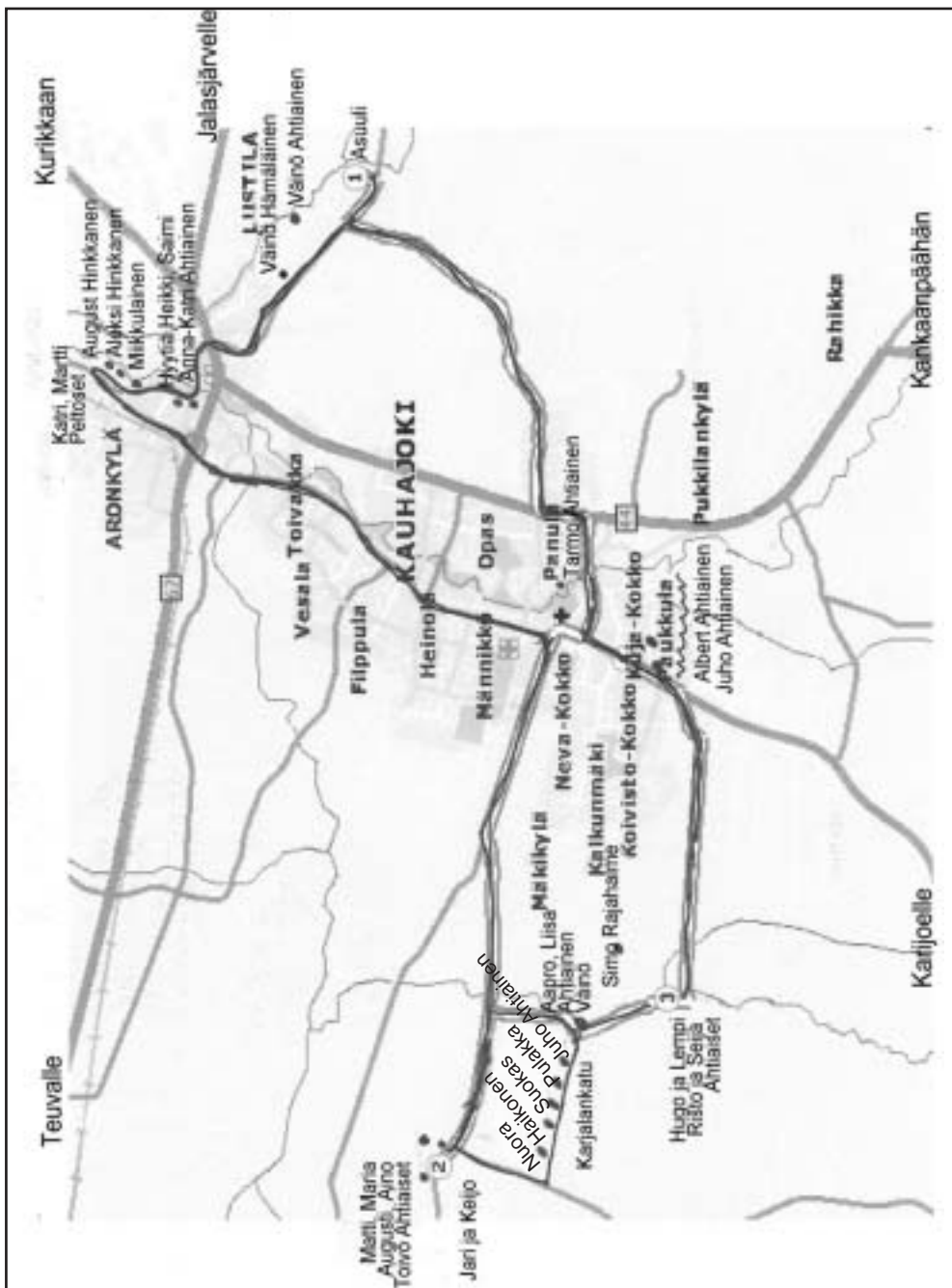
Asuuli, Vilho Ahtiaisen puumerkki

Kokous- ja majoituspaikkana toimi Kauhajoen Invalidit ry:n virkistyskeskus Asuuli. Paikka itsessään on tulosta Kauhajoelle asettuneen Vilho Ahtiaisen tarmokkuudesta vielä hänen eläkepäivinään.

Ja rakennuspaikkakin löytyi erään Ahtiaisen mailta, kun sitä 1970-luvun puolivälissä haettiin – nimittäin Väinö Ahtiaisen lemmihaasta, saaresta Ikkelänjoen rannalta. Aluksi saaren tehtiin kunnan silta ja viihtyisää notkelmaa alettiin käyttää invalidien virkistyspaikkana. Mökit saivat seurakseen liikuntahallin, jossa pidettiin myös tansseja toiminnan rahoittamiseksi, ja myöhemmin myös tiloja kuntoutuslomien viettoon.

Laululla tietysti aloitettiin.

Ahtiaisten asuinsijoja esitellyt reitti lähti Asuulista Aronkylään, sieltä Kokonkylään ja kirkon luota takaisin Asuuliin.

Asuulin pihalle on pystytetty sulkakynän koristama muistokivi ”Asuulin isälle”, vuonna 1999 edesmenneelle Vilho Ahtiaiselle. Kokoushuoneen seinällä oli myös muotokuva hänestä.

Sukukokouksen ohjelma ja ruokailut tapahtuivat Asuulin päärakennuksessa. Muutamat osallistujista pääsivät yöpymään myös majoitustiloiksi korjattuun vanhaan vesimyllyyn.

Ahtiaisten tie Afrikasta

Ajelun jälkeen lauantain ohjelmaa jatkettiin Raili Peltolan ja Marjo Ahosen runoesityksillä, Marjo lausui pohjalaisittain ja Raili karjalaisittain.

Sukuseuran sihteeri Katariina Ahtiainen oli löytänyt Kauhajoen Kokonkylässä 1935 syntyneen Mauri Pitkämäen muisteluksia, joissa kerrotaan mm. karjalaisten tulosta pitäjään ja Kokonkylään.

Markku Lemmetti puolestaan kertoi uusinta tutkimustietoa siitä, mitä reittiä Ahtiaisten suku on saapunut kymmenientuhansien vuosien aikana Afrikasta. Tieto perustuu geenitutkimukseen, jonka sovellukset ovat tulleet maksua vastaan myös tavallisten kansalaisten saataville.

Amerikkalainen aikakauslehti tarjoaa yleisölle y-kromosomin tutkimusta. Sen muutoksia eli mutaatioita on vuosituhansien aikana tapahtunut Markun mukaan vain tusinan verran ja niitä voidaan maantieteellisesti paikallistaa.

Tulosten mukaan Ahtiaiset ovat

- Voi, ko mie mokoman saisin! toivoi runonlausuja Raili Peltola.

saapuneet mammuttien perässä Suomeen Aral-järven ja Siperian kautta, tiivistä Markku tuloksen.

Palvelua on käyttänyt tähän mennessä noin 400-500 suomalaista.

Kukkia muistomerkille

Sunnuntai aloitettiin osallistumalla jumalanpalvelukseen Kauhajoen kirkossa. Sen jälkeen laskettiin seuran muistokukat kirkon vieressä olevalle Karjalaan jääneiden muistomerkille. Kimpun laskivat Riitta Siltanen ja esimies Harri Laine.

Sankarihautausmaalla lepää

myös Ahtiaisten sukuun kuuluvia, ja heitäkin muistettiin.

Kokousuutisia

Sukuseuran vuosikokouksessa hyväksyttiin kahden vuoden tilit ja viime kauden toimintakertomus sekä talousarvio ja suunnitelmat tulevan kauden toiminnalle. Sukukirjasta käytiin vilkasta keskustelua.

Uusiin sääntöihin tehtiin yhdistysrekisterin edellyttämät pienet muutokset.

Vuosikokous päätti, että sukuseura kuuluu vastedeskin Karjalan Liittoon. Jäsenmaksujen osalta päätös tarkoittaa sitä, että sukuseuran kautta Karjalan Liittoon kuuluvat maksavat ensi vuonna 15

€ja muut 10 €jäsenmaksun.

Hallituksen erovuoroisista jäsenistä valittiin uudelleen Harri Laine ja Raija Herrala. Vapautusta pyytäneen Markku Lemmetin tilalle valittiin Riitta Siltanen ja Katja Ahtiainen tilalle vuoden mittaiseksi kaudeksi Liisahelena Stähle.

Hallitus järjestäytyi heti kokouksen jälkeen. Seuran esimiehenä eli puheenjohtajana jatkaa Harri Laine ja sihteerinä Katariina Ahtiainen. Taloudenhoitajaksi ja jäsenrekisterin pitäjäksi valittiin Matti Ahtiainen Nokialta.

Teksti ja kuvat
Raija Herrala

Tässä vaiheessa päästiin jo kokousasioihin käsiksi.

*Kukkienlasku. Kauhajoen kirkko ja sankarihautausmaa.
Yhteiskuva sunnuntaina koolla olleista.*

